



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: V. N. N.
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců, Vyšní Lhoty 234, 739
51 Vyšní Lhoty

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2019 č. j. OAM-212/LE-BA04-HA10-
2019, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Žalobce v žalobě provedl výčet zákonných ustanovení správního řádu a zákona o azylu, která měl dle jeho názoru žalovaný porušit a uvedl, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany, jelikož mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy. Namítal, že žalovaný pochybil, neboť řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Uvedl, že jeho problémy s věřiteli v zemi původu lze kvalifikovat jako nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Poukazoval také na to, že si žalovaný neobstaral žádné relevantní informace k ekonomické situaci ve Vietnamu, k celkové (aktuální) hospodářské situaci v zemi, ani k problematice zadlužování vietnamských občanů, či k reálným možnostem, jak se z dluhové pasti vymanit.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, přičemž odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož rovněž citoval. Co se týká tvrzení o ekonomických potížích, uvedl, že ekonomická nouze v zemi původu nečiní z dané osoby uprchlíka ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951, kterou je Česká republika vázána, a není tedy ani důvodem pro udělení azylu, byť by životní podmínky v dané zemi byly sebevíc tíživé, ledažeby ekonomická opatření mající nepříznivý dopad na životní úroveň příslušné osoby byla skrytě namířena proti určité národnosti, rasové nebo politické skupině. Nic takového však v případě žalobce zjištěno nebylo. Žalovaný rovněž zdůraznil, že žalobce nikdy neměl ve vlasti potíže se státními orgány a skutečnost, že se obává věřitelů z důvodu nesplaceného dluhu a tvrzení, že by mu hrozila vážná újma v případě potíží s věřiteli, je neopodstatněné. Jedná se pouze o tvrzení hypotetické, když navíc z informací o zemi původu vyplývá, že ve Vietnamu existují možnosti, které žalobce při ochraně svých práv může využít. Skutečnost, že v zemi původu existují problémy, ještě nedokládá, že by žalobce byl pronásledován či že by mu takové pronásledování hrozilo.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť na výzvu soudu k postupu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. se žalobce ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání přes poučení nesdělil. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas.
5. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 24. 3. 2019 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. 28. 3. 2019 pak poskytl údaje k této žádosti. V rámci těchto údajů a v pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl, že vycestoval buď v roce 2015 či 2016 a do Vietnamu se již nevrátil. Je tam zadlužen, do zahraničí musel vycestovat, aby rodině pomohl zaplatit část dluhů.

Zadlužil se u mafiánů. Má obavu, že pokud se vrátí do Vietnamu, nebude mít z čeho dluhy vrátit a věřitelé budou svou pohledávku vymáhat. Mohou ohrozit i jeho rodinu. Sám se bojí o svůj život. Ve vlasti neměl problémy se státními orgány. Nikdy nebyl politicky nebo veřejně činný. Soud dále v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tam uvedená zjištění z pohovoru s žalobcem korespondují s obsahem spisu a jsou správná.

6. Součástí správního spisu jsou rovněž informace shromážděné žalovaným ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Při posouzení žádosti žalobce žalovaný konkrétně vycházel ze Závazného stanoviska ZS 47523 ze dne 21. 3. 2019, Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 24. 8. 2018, Zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Údaje o zemi Vietnam 2018 ze dne 28. 1. 2019.
7. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany plyne, že dne 6. 5. 2019 byla žalobci dána možnost seznámit se s obsahem výše uvedených podkladů pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce této možnosti nevyužil, nenavrhл žádné další podklady pro rozhodnutí a nevyslovil žádné námitky ani proti uvedeným zdrojům informací a způsobu jejich získání.
8. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
9. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
10. Tvrdil-li žalobce, že se důvodně obává vycestování do své vlasti, neboť dluží vysokou finanční částku tamějším věřitelům a nebude schopen ji platit, pak se nejedná o azylově relevantní důvod pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Žalobce projevil obavu, že po návratu do vlasti nebude moci své dluhy splácet, neboť se mu nepodaří získat zaměstnání dostatečně finančně ohodnocené anebo se mu nepodaří získat zaměstnání. Podle setrvalé a rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu nejsou ekonomické důvody a s tím související těžké životní podmínky relevantní pro udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudek č. j. 4 Azs 23/2003-65, č. j. 5 Azs 3/2003-54). Během pohovoru žalobce potvrdil, že před svým odjezdem v roce 2015 či 2016 neměl žádné potíže s vietnamskou státní mocí, potíže se soukromými osobami ve státě původu, spočívající např. ve vyhrožování či vydírání nelze bez dalšího považovat za důvody pro udělení doplňkové ochrany. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná

jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 440/2004-53). Kroky státních orgánů na ochranu před vážnou újmou lze mít za přiměřené, a tudíž ochranu za poskytnutou, mimo jiné tehdy, je-li ve státě, kam má být žadatel navrácen, zaveden účinný právní systém pro odhalování, stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo způsobení vážné újmy a žadatel má k této ochraně přístup (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 48/2008-57).

11. Ze správního spisu vyplynulo, že policie i bezpečnostní složky ve Vietnamu fungují a jsou úspěšné v udržování veřejného pořádku. Skutečnost, že existují problémy v oblasti dodržování zákonů či nižší efektivnost pomoci ze strany policie u případných problémů vzniklých mezi soukromými osobami, není azylově relevantní důvod. Skutečnost, že žalobce možnosti ochrany ze strany státních orgánů dosud nevyužil, nelze klást státu původu k tíži. Tvrzení uváděná žalobcem neodůvodňují udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, neboť nedosahují hrozby vážné újmy, která je v tomto ustanovení vyžadována.
12. Snaha o legalizaci pobytu na území České republiky rovněž nezakládá důvod pro udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 442/2005-43, č. j. 7 Azs 234/2005-48).
13. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
14. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 16.08.2019

Shodu s prvopisem potvrzuje

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje